

Stichting Kunst in de Klas

Activiteitenoverzicht 2024

Varik, Januari 2025

In 2024 heeft Stichting Kunst in de Klas opnieuw met veel energie en bevologenheid gewerkt aan bijzondere projecten op scholen door heel Nederland. We realiseerden kunsteducatie projecten op scholen met zeer diverse achtergronden en in verschillende contexten, waarbij we steeds uitgingen van verbinding, verbeelding en het vieren van ieders unieke kracht.

Op De Kernschool in Zaandam werkten we met nieuwkomers uit 37 verschillende landen. Daar groeiden kinderen, ondanks taalbarrières en soms zware achtergronden, zichtbaar in zelfvertrouwen en expressie. Het verhaal van Icarus bood een krachtige metafoor voor hun eigen reis en nieuwe begin.

In Maastricht ontwikkelden we een nieuwe, kortere projectvorm op Kindcentrum Manjefiek. We werkten in één intensieve week rondom "De Kleine Kapitein", met ruimte voor persoonlijke groei en het overwinnen van angsten. Deze pilot bewees dat ook in een kortere periode diepe verbinding en betekenisvolle resultaten bereikt kunnen worden.

In Arnhem gingen we voor het eerst aan de slag op een islamitische basisschool: de Ibn-I Sina. Hier stonden thema's als aandacht, dankbaarheid en vriendschap centraal, gebaseerd op "De Kleine Prins". Door een zorgvuldig afgestemde aanpak ontstond een veilige ruimte waarin kinderen hun stem vonden en ouders actief betrokken raakten.

Naast deze projecten bouwden we verder aan onze samenwerking met kunstvakopleidingen en culturele partners. Studenten kregen waardevolle praktijkervaring en ontdekten nieuwe manieren van werken met kinderen, terwijl onze stichting haar banden versterkte met lokale netwerken..

2024 was een jaar waarin we met trots en dankbaarheid terugkijken op vele bijzondere ontmoetingen, creatieve ontdekkingen en groei, bij kinderen, studenten, scholen én ons eigen team. We zagen hoe kunst een krachtig instrument kan zijn om kinderen, ongeacht achtergrond of context, te laten ervaren dat zij en hun dromen ertoe doen.

Met iedere editie werd onze missie opnieuw zichtbaar: kinderen de ruimte geven om te dromen, te creëren en te groeien.

Lieve groet,

Elsie de Brauw
Stichting Kunst in de Klas

De Kernschool

maart-april 2024 Zaandam

Projectcoördinatoren	Theater & Atelier: Kira Anzizu, Marguerite de Brauw, Elsie de Brauw, Yara Brand, Monica de Jong.
Deelnemende basisschool	De Kernschool Zaandam (Wibautstraat 73, 1505 CB Zaandam)
Deelnemende toneelschool	Amsterdamse Toneelschool-Kleinkunst Academie
Aantal deelnemende studenten	17 studenten
Aantal deelnemende basisschoolleerlingen	+/- 120
Werkperiode	maart-april 2024
Voorstellingen	5 april 2024
Geschatte aantal bezoekers (ouders, familie) tijdens voorstellingen	200 bezoekers

In het voorjaar van 2024 werd er gewerkt op **De Kernschool in Zaandam**. Een unieke onderwijsvoorziening voor de eerste opvang van nieuwkomers, afkomstig uit 37 verschillende landen. De groepen bestonden uit kinderen met een migratieachtergrond van verschillende leeftijden, beheersten verschillende niveaus van het Nederlands en vormden een bijzondere uitdaging voor ons Kunst in de Klas team. Onze studenten en wij zelf werkten met kinderen die soms maar een paar woorden Nederlands kenden, getraumatiseerd waren, moeilijke thuissituaties hadden en veel armoede kenden. We probeerden ieder kind op zijn of haar niveau aan te spreken en te bereiken en warempel, na een dag of 10 bloeide het ene na het andere kind open, lieten hun parels zien en deden mee. Er werd gewerkt met de Griekse mythe over Daedalus en zijn zoon Icarus die vastzitten op Kreta. In onze versie ziet Icarus de zon terug als hij in het water gevallen is. De zon reist met hem terug naar de aarde waar hij zijn familie en vrienden terugvindt. Een prachtig verhaal als basis voor kinderen van allerlei nationaliteiten, die allemaal zelf een reis hebben ondernomen om naar Nederland te komen. De reis die niet altijd gemakkelijk voor hen was, waarbij ze hun cultuur, vrienden en thuis achterlieten. Via het verhaal van Icarus werden er deuren geopend naar positieve aspecten van deze vlucht; het ontmoeten van het nieuwe en de grote uitdaging van hun reis. Door het werken met de elementen (vuur, water, lucht en aarde) werd er ook een universele taal gevonden voorbij verschillende nationaliteiten en culturen. Met aan het einde een school vol trotse ouders en leerkrachten die genoten van een voorstelling vol stralende dappere kinderen.

Repetities Kernschool 2024

KC Manjefiek

September Maastricht 2024

Projectcoördinatoren	Theater & Atelier: Rosanne Groenendijk, Hannah Boer
Deelnemende basisschool	Kindcentrum Manjefiek Malbergsingel 68, 6218 AV Maastricht
Deelnemende toneelschool	Pilotversie opzet; 2 studenten Toneelacademie Maastricht (regie + SKO) 1 stagiaire Kunstacademie Avans in Den Bosch (beeldend/animatie opleiding.)
Aantal deelnemende studenten	3.
Aantal deelnemende basisschoolleerlingen	+/- 140
Werkperiode	9 t/m 16 september 2024
Voorstellingen	16 september 2024
Geschatte aantal bezoekers (ouders, familie) tijdens voorstellingen	180

Deze editie van Kunst in de Klas kende een andere opzet dan gebruikelijk. Door een reorganisatie binnen de Toneelacademie konden er dit schooljaar (2024-2025) geen studenten worden geleverd. Om het project in Maastricht toch door te laten gaan, hebben we de samenwerking verkort van drie weken naar één week op de basisschool. Deze pilotversie bood de kans om in een kortere, maar intensievere periode te werken aan één scène, die aan het einde van de week aan de ouders werd gepresenteerd.

Met veel vertrouwen is deze nieuwe opzet omarmd, en de vijfdaagse editie van Kunst in de Klas heeft waardevolle inzichten opgeleverd. We vertrokken vanuit het hoofdstuk over het eiland van Groot en Groei uit het verhaal "De Kleine Kapitein" van Paul Biegel. Dit tijdloze verhaal volgt de avonturen van een kleine stoere jongen die met zijn schip, de Dappere, de wereld verkent. Het eiland van Groot en Groei biedt kinderen de unieke kans om te groeien, zowel in lengte als in zelfvertrouwen. Dit eiland symboliseert niet alleen persoonlijke ontwikkeling, maar ook de uitdagingen die daarbij komen kijken. Kinderen die er een nacht slapen, ondergaan een transformatie die hen niet alleen fysiek laat groeien, maar ook hun moed en creativiteit versterkt—perfect aansluitend bij de doelstellingen van ons project.

Er werden waardevolle gesprekken gevoerd met de kinderen over het belang van theater. Veel kinderen gaven aan dat theater hen helpt angsten te overwinnen, zoals het spreken voor een publiek, en dat het kan bijdragen aan beter begrip van elkaar: "omdat je even iemand anders kunt zijn."

Het project zat weer vol ontroerende momenten. Zo was er het jongetje dat zichzelf introduceerde als 'een lastig kind', maar bij de uitvoering als enige volledig de zelfgemaakte dans durfde uit te voeren. Ook was er de jongen die bloedserieus de hele scène aan elkaar regisseerde, maar in tranen was van zenuwen voor de uitvoering. Na aanmoedigingen van zijn klasgenootjes besloot hij toch op

te gaan, en toen hij zijn ouders in het publiek zag, straalde hij van blijdschap. Na afloop vroeg hij: “Juf, gaan we morgen weer?”

Er werden prachtige en eigenzinnige scènes gemaakt over een spannende reis op zee, de wonderen van het eiland en de ontmoeting met een reus, die de kinderen uitdaagde om hun angsten te overwinnen. Dit leidde tot diepgaande reflecties over wat het betekent om groot te zijn—zowel fysiek als emotioneel. De kinderen leerden over zelfvertrouwen, groei en het omarmen van wie ze werkelijk zijn.

Sinds de coronaperiode hebben we een waardevolle regelmaat in Kunst in de Klas kunnen aanhouden, met steeds terugkerende samenwerkingen. Dit heeft geleid tot duidelijke groei binnen de projecten. De kern van ons werk wordt met elke editie helderder, en deze vijfdaagse vorm bevestigde dat opnieuw.

Wat opviel aan deze aanpak was de intensiteit van de samenwerking; dagelijks 'tot morgen' zeggen tegen de kinderen zorgde voor een sterke verbinding. Dit stelde het team in staat om dieper in te gaan op het maakproces en de inbreng van de kinderen centraler te stellen, wat resulteerde in bijzondere en persoonlijke scènes. Ook werd de waarde van de voorstelling opnieuw benadrukt. Zonder voorstelling zou je theaterlessen geven; met een voorstelling is er een eindpunt, waardoor je ook in vijf dagen een boog kunt maken. De ontlading na de voorstelling was net zo sterk als na een drie weken durend project, en het optreden van iedere groep voor alleen de eigen ouders creëerde een intieme en emotionele afronding.

Desondanks bracht de hoge dichtheid van de lessen ook uitdagingen met zich mee. Er was minder tijd voor reflectie en voorbereiding, wat soms leidde tot minder variatie in de lessen. Als we in de toekomst deze verkorte vorm willen blijven aanbieden, is het van belang om met meer mensen (studenten) te werken of extra dagen in te plannen voor kennismaking en voorbereiding, om de kwaliteit van de ervaring te waarborgen.

Al met al was het een prachtig geslaagde en leerzame editie van Kunst in de Klas!

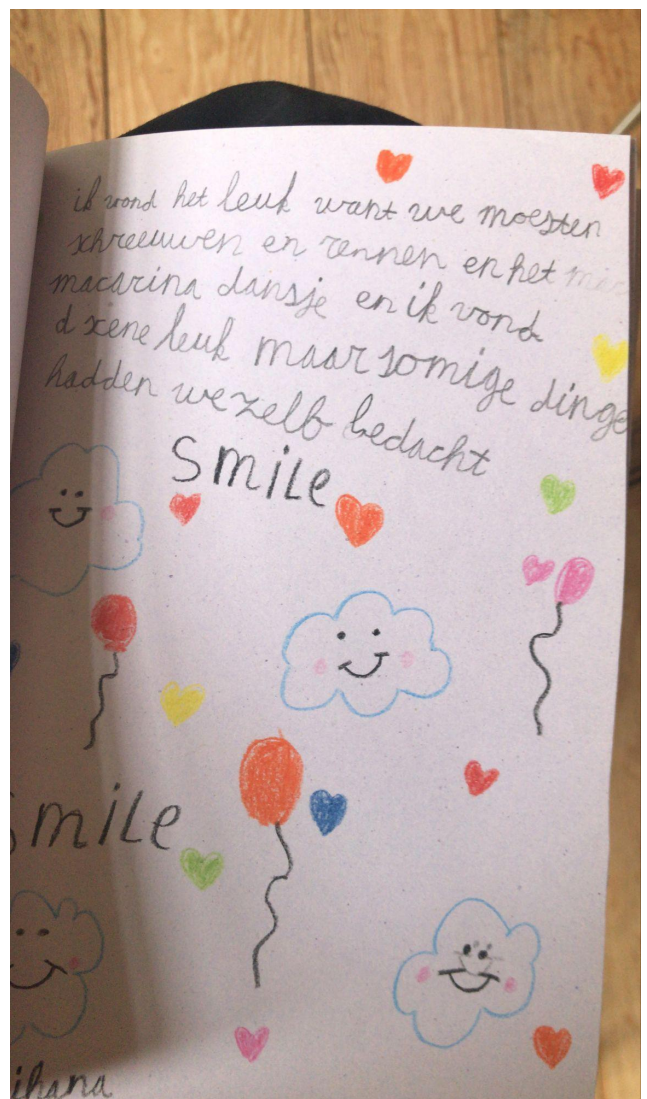
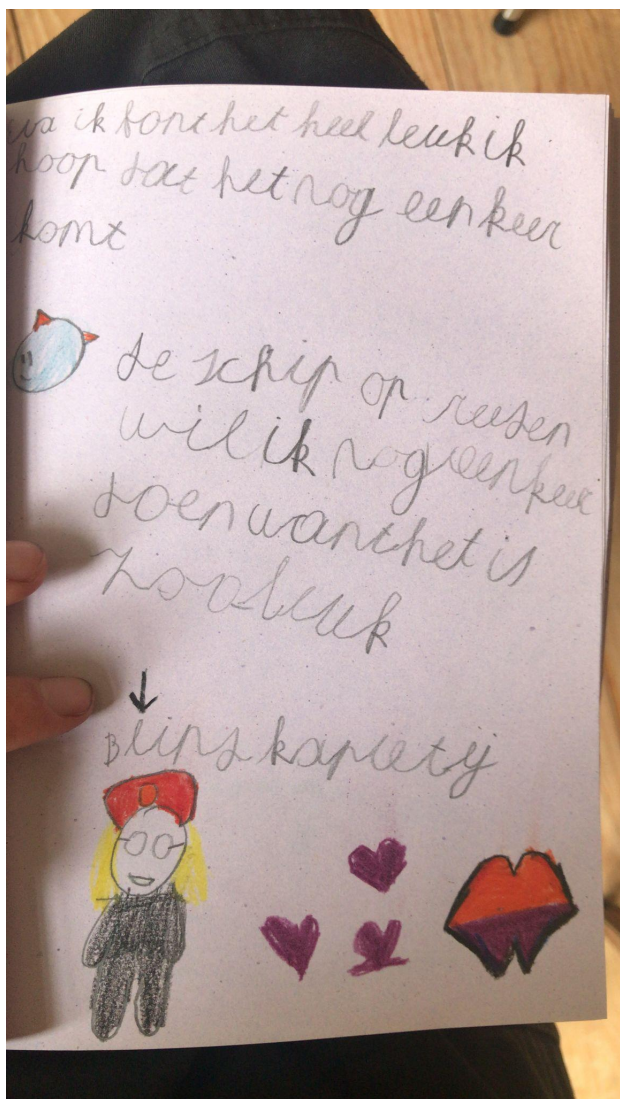

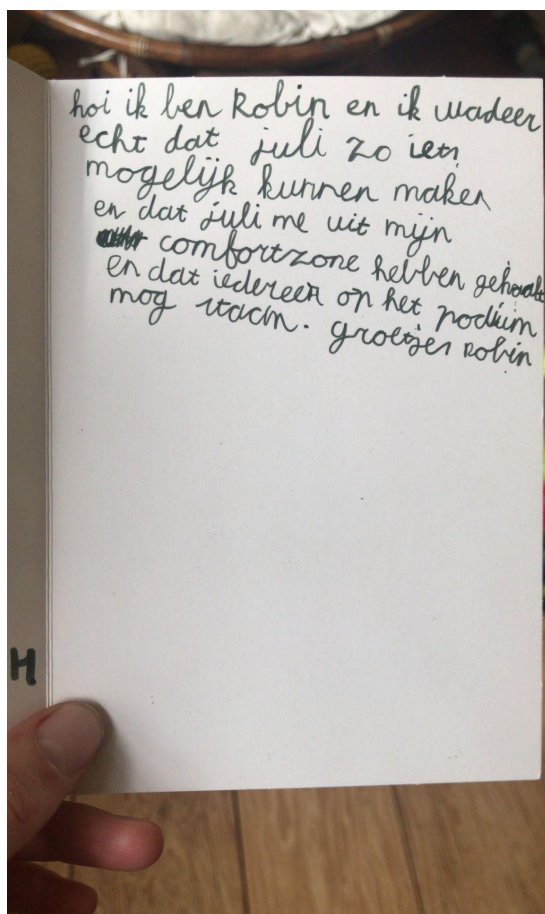
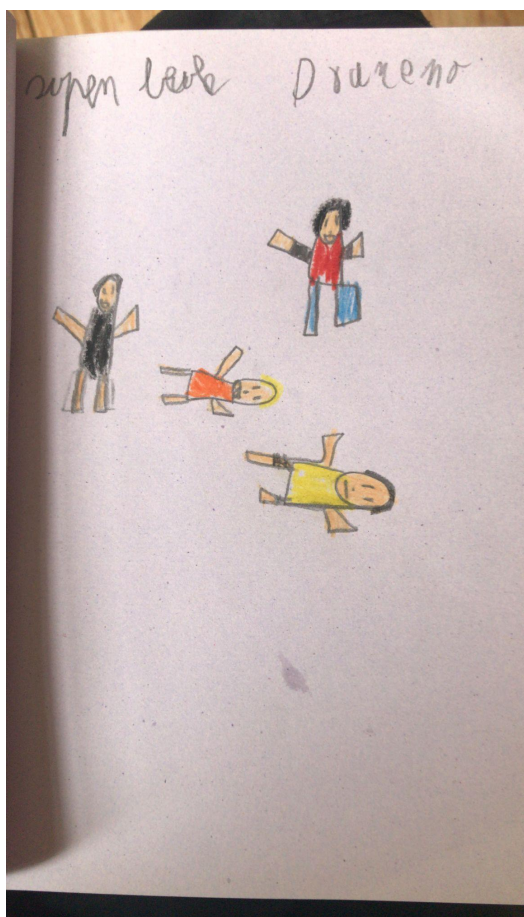
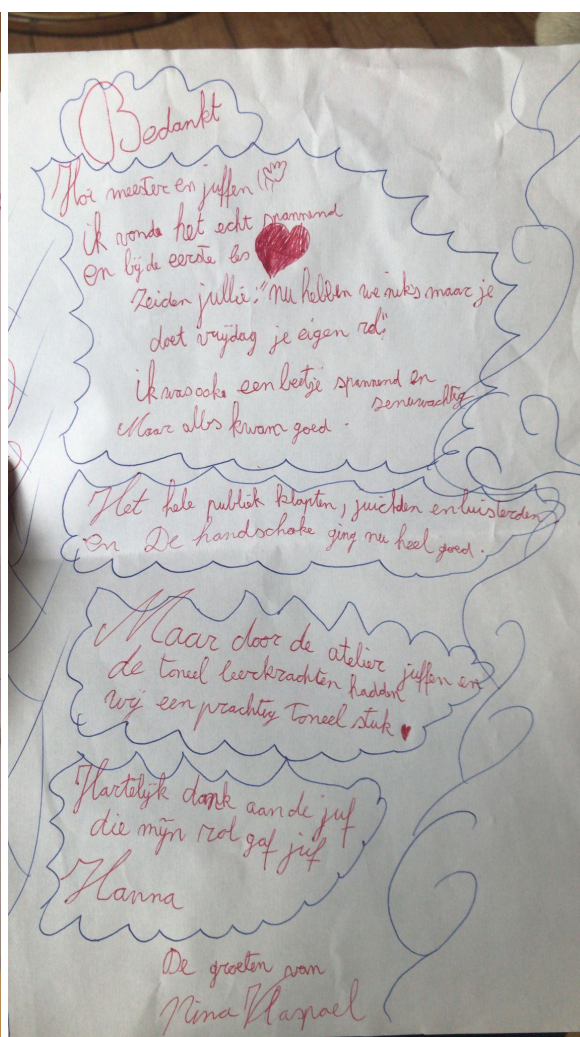

Wij hebben
genoten van
een week vol
kunst! Hadden
we maar iedere
week een week
vol kunst! Dank
jullie wel!

Veel liefs,
groep 4
bs Manjefiek

KUNST IN DE KLAS

OP DE IBI-I SINA IN ARNHEM

NOVEMBER 2024

Projectcoördinatoren	Theater & Atelier: Hannah Boer, Mette Oskamp, Monica de Jong
Deelnemende basisschool	Ibn-I-Sina Arnhem, Kinderkamp 5A, 6825 JA Arnhem
Deelnemende toneelschool	Opleiding muziektheater van ArtEZ.
Aantal deelnemende studenten	5
Aantal deelnemende basisschoolleerlingen	80
Werkperiode	Vorbereiding: verspreid over 2024. Projectperiode: 11 t/m 29 november 2024
Voorstellingen	Vrijdag 29 november 2024
Geschatte aantal bezoekers (ouders, familie) tijdens voorstellingen	80 (was 1 plek per ouder per kind, door ruimtegebrek) / Live-stream voor overige ouders/geïnteresseerde.

Dit jaar heeft onze stichting voor het eerst samengewerkt met een Islamitische basisschool, de Ibn-I Sina in Arnhem, om samen een bijzondere voorstelling te realiseren vertrokken vanuit het verhaal van *De Kleine Prins*. Het verhaal bood een perfecte basis voor het project. De kernzin 'Wat je

aandacht geeft, groeit', geïnspireerd op de belangrijke zin uit het verhaal: 'Alleen met het hart kun je echt zien', vormde het centrale thema. Dit thema resoneert sterk met de gedeelde waarden van de Ibn-I Sina school: aandacht, vriendschap, schoonheid en dankbaarheid.

Het originele verhaal werd zorgvuldig aangepast, waarbij elementen als magie en controversiële onderwerpen zijn weggelaten, en in plaats daarvan de nadruk werd gelegd op universele boodschappen die aansloten bij de identiteit van de school. Deze keuze werd breed gewaardeerd door docenten, ouders en kinderen en zorgde voor een veilige en inspirerende basis voor de samenwerking.

De samenwerking met de school bleek uitzonderlijk waardevol. Voorafgaand aan het project zijn diepgaande gesprekken gevoerd met docenten om gezamenlijk begrip en vertrouwen op te bouwen. Deze open communicatie zette zich voort tijdens het proces, waarbij vragen over muziek, dans en culturele gevoeligheden met wederzijds respect werden besproken. Deze aanpak leidde tot een voorstelling die niet alleen prachtig was, maar ook volledig in lijn lag met zowel de identiteit van de school als die van Kunst in de Klas.

De reacties van de leerkrachten waren hartverwarmend. Zij voelden zich gerespecteerd in hun waarden en identiteit en prezen de open en flexibele houding van het team. Het respect en de betrokkenheid van beide kanten maakten dit project tot een bijzondere ontmoeting, een samenwerking waarin wederzijdse verrijking centraal stond. De docenten merkten ook op dat de studenten van ons team zich bijzonder professioneel opstelden: Dit toont hoe goed het team zich aanpaste aan de situatie en het belang van respect voor de context van de school begreep. Ook gaven de docenten aan: *"Ik snap niet dat je als leerkracht niet achter dit project zou kunnen staan. Je ziet hier: alle vakken lopen erin door."* Dit onderstreept hoe het project verschillende leergebieden en vaardigheden samenbracht, wat de waarde van het project nog verder versterkte.

Voor de kinderen was het project een ervaring om nooit te vergeten. Het enthousiasme groeide met de dag, en hun blijdschap was zichtbaar in alle gangen van de school. Voor sommigen bood het project een kans om op een andere manier te stralen dan tijdens de reguliere lessen. Stillere kinderen vonden hun stem op het podium, zoals Lamis, die haar tekst luid en duidelijk uitsprak voor een zaal vol mensen. Dit gaf docenten een nieuwe blik op hun leerlingen en versterkte hun geloof in de kracht van theater als onderwijsinstrument. Het project bracht niet alleen de kinderen, maar ook de ouders in beweging. Er waren fantastische hulp-moeders die zich hebben ingezet voor het maken

van prachtige kostuums. De hoge ouder opkomst bij de voorstelling en het enthousiasme op het schoolplein toonden aan hoezeer het verhaal en de ervaringen van de kinderen hen raakten. Ouders vertelden dat hun kinderen 's ochtends met meer zin naar school gingen en thuis kwamen vol verhalen over het project. Sommige ouders informeerden naar toneellessen voor hun kinderen – een prachtig teken van hoe het project deuren opende naar nieuwe mogelijkheden.

De ontwikkeling van de studenten van Artez tijdens dit proces was opnieuw ontroerend en waardevol. Het verschil tussen hoe ze aan het project begonnen en hoe ze het na drie weken afronden, is indrukwekkend. Van een afwachthouding naar het tonen van verantwoordelijkheid, leiderschap en een diepe verbintenis met de leerlingen. Ze leerden niet alleen omgaan met de kinderen en hen lesgeven, maar ook hun fantasie aan te wakkeren, helder te communiceren en belangrijke stappen te zetten in hun eigen ontwikkeling als makers. Ze noemden het zelf 'co-makenschap' met de leerlingen. Het verfijnen van hun communicatie, want met kinderen moet alles glashelder zijn, was een waardevol leerpunt. Bovendien kwamen sommigen weer in dieper contact met hun eigen creativiteit en verbeelding, en vonden de weg terug naar hun eigen bron – de plek waar ooit hun liefde voor het vak werd geboren.

Ook de samenwerking met Méér Muziek in de Klas was tijdens deze editie heel waardevol. Van de voorbereiding van het project, tot het betrekken van lokale partners en de nazorg in de vorm van communicatie (een artikel over Arnhem verschijnt binnenkort via hun kanalen). We zetten de komende tijd concrete stappen om elkaar verder te ondersteunen in onze gezamenlijke missie.

Voor het team en de studenten was dit project meer dan een artistieke uitdaging. Het bood een tegenwicht tegen de polarisatie die door velen in de maatschappij wordt ervaren. Elke dag op de Ibn-I-Sina school voelde als een reminder aan wat mensen verbindt. Kinderen, docenten en ouders brachten en kregen hoop en beseften zich opnieuw dat samenwerking en wederzijds respect de basis zijn voor echte verbinding. In een tijd waarin verschillen vaak worden uitvergroot, bood dit project een kans om te focussen op wat ons bindt. De dagelijkse ontmoetingen op de school, de open gesprekken en het gedeelde doel hebben de harten van het team en de studenten verwarmd. Het

toonde hoe theater een brug kan slaan tussen verschillende perspectieven en hoe universele waarden zoals aandacht en liefde overal resoneren.

“‘Dit is de wereld’, dacht ik vaak en heb ik ook aan de studenten willen meegeven, hier is waar we elkaar daadwerkelijk als mens tegenkomen, op een schoolpleintje in Presikhaaf. Dat we dat met respect en op een verbindende manier konden doen, vond ik hoopvol. Uiteindelijk deelden we niet dezelfde religie, maar wel hetzelfde geloof: dat wij de kinderen dit project gunden.” -Teamleider Hannah Boer.

Dit project op de Ibn-I-Sina school was een voorbeeld van hoe kunst, onderwijs en cultuur samen kunnen komen om iets prachtigs te creëren. Het liet zien dat door met een open hart te kijken, te luisteren en samen te werken, een verhaal tot leven kan worden gebracht dat iedereen raakt. Het team is dankbaar voor de betrokkenheid en het vertrouwen van de school en trots op wat gezamenlijk is bereikt.

Met dit project is niet alleen een voorstelling neergezet, maar ook een waardevolle handreiking geboden – een ontmoeting waarin kinderen, docenten, het team en de studenten iets bijzonders met elkaar deelden. Door alles wat hieruit voortkwam, hebben we opnieuw een stap gezet in het realiseren van onze missie: kinderen, ongeacht hun achtergrond, laten ervaren hoe krachtig hun verbeelding en fantasie kunnen zijn, en hen helpen hun talenten en vaardigheden te herkennen en te ontwikkelen. Zo heeft het project iedereen die erbij betrokken was doen groeien, zoals dat gebeurt met alles waaraan je liefdevolle aandacht geeft.

Beelden: Jorrit 't Hoen

Met grote dank aan onze partners en sponsors, die deze bijzondere edities van Kunst in de Klas mogelijk hebben gemaakt.

**TONEELGROEP
MAASTRICHT**

**Amsterdamse
Toneelschool &
Kleinkunstacademie**

 Academie voor Theater en Dans
Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten

Stichting
MELANIE

